

Arrest

nr. 192 958 van 2 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Kabardiense origine, en afkomstig uit het dorp Tsjegem, Republiek Kabardino-Balkarië, Russische Federatie. Op 29 juli 2010 bent u samen met uw echtgenote, K. Z.(...) (O.V. (...)), in België aangekomen en op dezelfde dag hebben jullie hier een eerste asielaanvraag ingediend. U verklaarde dat u vanaf december 2005 samen met een zakenpartner twee supermarkten uitbaatte in Naltsjik. In september 2009 schonk u etenswaren aan behoeftigen waarna u van verschillende gelovige mannen de vraag kreeg om hun vrouw of zus in uw supermarkt te

werk te stellen, omdat ze elders niet met een hoofddoek mochten werken. U ging in op deze vraag. In februari 2010 vielen gemaskerde personen in camouflage uniformen uw huis binnen op zoek naar wapens. U werd vervolgens meegenomen naar een onbekende plaats waar u werd ondervraagd over wapens die u verborgen zou houden. Toen u dit ontkende, werd u ernstig mishandeld. Daarna werd u ergens langs de kant van de weg achtergelaten. U diende klacht in bij de politie van Nalstjik. Op 1 maart 2010 stelde u vast dat één van de verkoopsters in uw supermarkt niet meer was komen werken. Later vernam u van uw advocaat dat ze gearresteerd werd. Op 19 maart 2010 werd u een tweede keer meegenomen door leden van de ordediensten en naar een onbekende plaats gebracht. Daar zag u de gearresteerde verkoopster terug. Ze werd beschuldigd van betrokkenheid bij een aanslag op een patrouillewagen. Ze bleek ernstig mishandeld te zijn. Uw ondervragers dreigden ermee om uw vrouw en kinderen iets aan te doen. Daarop vloog u hen aan waarna u opnieuw mishandeld werd. Vervolgens werd u ergens langs de kant van de weg achtergelaten. U verloor het bewustzijn en kwam bij in een ziekenhuis. U belde uw broer op die u kwam ophalen. Op 21 maart 2010 kreeg u telefoon van een zekere A. R. (...) die vroeg om hem te ontmoeten. U weigerde echter omdat deze persoon niet wilde zeggen wat de bedoeling was van deze ontmoeting. Daarna wachtte A. R. (...) u op toen u thuiskwam. Hij zei dat hij op de hoogte was van uw problemen en stelde voor om samen met hem en zijn organisatie, Y. (...) genaamd, de politie te bestrijden. U ging niet in op zijn voorstel waarna A. R. (...) u aanraadde om hierover toch nog eens goed na te denken. Op 25 maart 2010 werd uw huis in brand gestoken. Enkele dagen later belde A. R. (...) u nog een keer op. Daarop besloot u om het land te verlaten. Op 9 mei 2011 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw echtgenote werd een volgbeslissing genomen. Deze beslissingen werden op 20 september 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden u en uw echtgenote op 20 oktober 2011 een tweede asielaanvraag in. U baseerde zich opnieuw op de motieven die u al had aangehaald bij uw vorige asielaanvraag. U legde verschillende documenten voor: twee convocaties, twee proces-verbalen van huiszoeking, een kopie van een beslissing tot opstarten van een gerechtelijk onderzoek, een kopie van een arrestatiebevel, een document met speciale informatie, en de geboorteakte van uw zoon. Op 3 februari 2012 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw echtgenote werd een volgbeslissing genomen. Deze beslissingen werden op 25 mei 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

Jullie keerden niet terug naar jullie land van herkomst, maar vroegen op 30 december 2012 voor de derde keer asiel aan. U baseerde zich opnieuw op dezelfde motieven die u al had aangehaald bij uw vorige asielaanvragen. In verband hiermee verklaarde u dat uw broer M. (...) omwille van u verschillende keren gearresteerd werd waarna hij klacht probeerde in te dienen tegen de politie wat telkens geweigerd werd. U legde verschillende documenten voor: twee convocaties op naam van uw moeder, twee proces-verbalen van huiszoeking, twee beslissingen tot weigering van het openen van een strafzaak, en een kopie van een opdracht tot uitvoeren van aparte onderzoeksdaeden. Op 31 januari 2013 nam het Commissariaat-generaal in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In hoofde van uw echtgenote werd een volgbeslissing genomen. Jullie tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest d.d. 29 april 2013 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afstand van geding vast.

Jullie bleven in België en dienden op 29 mei 2013 een vierde asielaanvraag in. Ook in het kader van deze asielaanvraag baseerde u zich op dezelfde motieven die u al aangehaald had bij uw vorige asielaanvragen. U verklaarde dat uw broer M.(...) nog een keer gearresteerd werd door de ordediensten. U legde de internationale paspoorten van u en uw echtgenote voor, een convocatie op uw naam, een bevel tot openen van een strafrechtelijk onderzoek, en een opsporingsbevel. Inzake jullie vierde asielaanvraag nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot niet in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

U en uw echtgenote keerden niet terug naar jullie land van herkomst, maar dienden op 15 september 2015 een vijfde asielaanvraag in die door het Commissariaat-generaal op 18 april 2016 in overweging werd genomen. In het kader van uw huidige asielaanvraag bleef u bij de verklaringen die u al had afgelegd bij uw vorige asielaanvragen. Daarnaast verklaarde u dat uw broer K. M. (...) op 4 november 2014 gedood werd door de autoriteiten tijdens een inval in het huis van een collega waar hij op dat moment aanwezig was. U stelde dat die collega van uw broer ervan beschuldigd werd banden te hebben met de terroristische organisatie Imarat Kavkaz. Uw broer werd bijgevolg beschuldigd van medeplichtigheid. U vreesde omwille van de beschuldigingen tegen uw broer zelf ook vervolgd te worden door de autoriteiten. Tenslotte haalde u aan dat een kennis van u in België, een zekere P. D. (...), na zijn terugkeer naar de Russische Federatie in december 2015 gearresteerd werd door de

autoriteiten. Hij werd ervan beschuldigd een Syriëstrijder te zijn. Op 24 maart 2016 kreeg uw moeder bezoek van enkele politiemannen in burger. Ze beweerden dat u ook een Syriëstrijder was en toonden uw moeder een foto van u samen met P. D. (...) die op zijn computer teruggevonden werd. Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: de internationale paspoorten van u en uw echtgenote, uw Belgisch rijbewijs, een brief van uw advocaat Meester D. Vandenbroucke, een attest van het overlijden van uw broer M. (...), een overlijdensakte van uw broer M. (...), een aanvraag van uw advocaat in Kabardino-Balkarië gericht aan het Openbaar Ministerie tot vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), een weigering van vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), een toelating tot vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), een beslissing tot opstarten van een gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van een gewapend incident tussen overheidsdiensten en de leden van een illegale bende, vijf internetartikels betreffende een gewapende operatie van de ordediensten in het dorp Chegem, een rapport van Memorial naar aanleiding van de verdwijning van de moslimmannen op verschillende plaatsen in Rusland, een envelop, een kopie van een brief van de Regionale Mensenrechtenorganisatie Kabardino-Balkarië met bijgevoegde kopie van een verklaring van uw moeder alsook een kopie van een brief gericht aan het Openbaar Ministerie, en een kleurenkopie van een foto met vermelding van een internetlink betreffende een video op Youtube.

B. Motivering

U verklaarde in geval van terugkeer naar uw land van herkomst nog altijd vervolging te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van de valse beschuldigingen tegen u van wapenbezit (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 2, 11). Daarnaast haalde u aan dat uw broer K. M. (...) op 4 november 2014 gedood werd door de autoriteiten tijdens een inval in het huis van een collega waar hij op dat moment aanwezig was. U stelde dat die collega van uw broer ervan beschuldigd werd banden te hebben met de terroristische organisatie Imarat Kavkaz. Uw broer werd bijgevolg beschuldigd van medeplichtigheid. U vreesde omwille van de beschuldigingen tegen uw broer zelf ook vervolgd te worden door de autoriteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 6, 7, 8, 9, 10, 1, 16, 17). Tenslotte stelde u nog dat een kennis in België van u, een zekere P. D. (...), na zijn terugkeer naar de Russische Federatie in december 2015 gearresteerd werd door de autoriteiten. Hij werd ervan beschuldigd een Syriëstrijder te zijn. Op 24 maart 2016 kreeg uw moeder bezoek van enkele politiemannen in burger. Ze beweerden dat u ook een Syriëstrijder was en toonden uw moeder een foto van u samen met P. D. (...) die op zijn computer teruggevonden werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 2, 3, 4, 5, 6, 18, 19).

Voor zover u zich voor uw huidige asielaanvraag baseert op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet, met name uw vervolgingsvrees vanwege de autoriteiten die u vals beschuldigden van wapenbezit, dient er vooreerst op gewezen te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielaanvraag. Er werd namelijk gewezen op meerdere tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten. Verder bleken uw verklaringen aangaande uw tweede arrestatie en de door u opgelopen verwondingen door mishandeling tijdens deze arrestatie niet overeen te stemmen met de verklaringen die hierover afgelegd werden door uw echtgenote. Er werd voorts opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de reden waarom u uw intern paspoort niet kon voorleggen niet aannemelijk waren. Uw vervolgingsvrees werd ook ondermijnd door de vaststelling dat u blijkbaar zonder enig probleem nog een internationaal paspoort verkregen hebt. Tenslotte werd opgemerkt dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen betreffende uw reisweg. Deze beslissing werd bij arrest d.d. 20/09/2011 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook uw tweede asielaanvraag werd afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat het Commissariaat-generaal geoordeeld heeft dat de nieuwe documenten het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag niet konden herstellen. Bovendien werd getwijfeld aan de authenticiteit van meerdere documenten. Deze beslissing werd bij arrest d.d. 25/05/2012 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Uw derde asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal eveneens afgesloten met een weigeringsbeslissing, omdat geoordeeld werd dat de nieuwe documenten het reeds vastgestelde ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag niet konden herstellen. Bovendien werd opnieuw getwijfeld aan de authenticiteit van meerdere documenten en werd er gewezen op enkele bijkomende tegenstrijdige verklaringen. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad beschikte op 2 april 2013 dat er geen bewijselementen werden aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat voorgaande arresten van de Raad anders zouden zijn geweest indien deze elementen dan zouden hebben voorgelegen en dat er verder geen elementen werden aangebracht die aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voorgaande arresten. Geen van de partijen heeft met toepassing van artikel 39/73 § 2 gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde

beschikking. De betrokken partijen werden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond. Aldus werd bij arrest d.d. 29/04/2013 de afstand van het geding vastgesteld. Ten slotte oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken inzake uw vierde asielaanvraag die u eveneens inhoudelijk verbond aan uw eerder aangehaalde asielmotieven, dat er geen elementen of gegevens door u werden aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Zodoende werd uw vierde aanvraag niet in aanmerking genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

U brengt in het kader van uw huidige asielaanvraag ook geen nieuwe gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvragen. Gelet op het vastgestelde ongeloofwaardig karakter van deze al eerder aangehaalde asielmotieven, kan u bijgevolg niet aannemelijk maken dat u omwille hiervan in geval van terugkeer naar uw land van herkomst enig risico op vervolging zou lopen.

Bovendien legde u met betrekking tot de vervolgingsproblemen die uw familieleden omwille van u kenden na uw vertrek uit het land nog enkele tegenstrijdige, incoherente, en onaannemelijk vage verklaringen af. Hierdoor wordt het ongeloofwaardig karakter van uw oorspronkelijke asielaanvraag verder bevestigd.

Zo verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag dat van uw familieleden enkel uw broer M. (...) na uw vertrek uit uw land door de ordediensten werd lastiggevalen omwille van u. Toen u de vraag gesteld werd of de ordediensten uw moeder dan ook niet ondervraagd hadden, verklaarde u dat dit niet het geval was. U stelde dat uw moeder door de ordediensten met rust gelaten werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 11-12). Bij uw derde asielaanvraag had u echter in strijd hiermee verklaard dat uw moeder na uw vertrek twee keer werd opgeroepen voor ondervraging en dat ze hier ook telkens op was ingegaan (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal derde asielaanvraag, d.d. 09/01/2012, p. 4, 5, 6). U had bij uw derde asielaanvraag zelfs twee convocaties op naam van uw moeder voorgelegd. Toen u vervolgens op deze tegenstrijdige verklaringen gewezen werd, beweerde u dat er convocaties zijn geweest en dat uw moeder misschien wel werd opgeroepen, maar u stelde zich niet te herinneren of het voor ondervraging was of niet (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 13), wat geen afdoende uitleg biedt. Van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen kan immers verwacht worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn zodat u daar achteraf coherente en nauwkeurige verklaringen over kan afleggen.

Verder verklaarde u in het kader van uw derde asielaanvraag dat uw broer M. (...) na uw vertrek uit het land in totaal drie of vier keer gearresteerd werd door de ordediensten. U situeerde deze arrestaties allen in de periode vanaf het najaar van 2011 tot oktober 2012 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal derde asielaanvraag, d.d. 09/01/2012, p. 6, 7, 8, 9). Bij uw vierde asielaanvraag verklaarde u tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat plaatsvond op 29 mei 2013 nog dat uw broer twee weken eerder opnieuw gearresteerd werd en dat hij op dat moment nog altijd vastgehouden werd (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken vierde asielaanvraag, vraag 15). Toen u tijdens uw gehoor in het kader van uw huidige asielaanvraag dan gevraagd werd hoeveel keer uw broer na uw vertrek gearresteerd werd, kon u merkwaardig genoeg enkel met zekerheid zeggen dat het twee keer gebeurde. U dacht dat hij misschien meerdere keren gearresteerd werd, maar daar was u niet zeker van. Verder kon u deze arrestaties in het geheel niet meer in de tijd situeren. U kon evenmin enige informatie geven aangaande de concrete omstandigheden van deze arrestaties. Toen u gevraagd werd of hij de laatste twee jaar nog gearresteerd werd, dacht u slechts dat dit niet het geval was, maar ook daar was u niet zeker van (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 7, 11, 12). Dergelijke vage en incoherente verklaringen aangaande de arrestaties van uw broer zijn echter weinig aannemelijk te noemen. Zoals hoger reeds werd aangegeven, kan van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen redelijkerwijs verwacht worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn zodat u daar achteraf coherente en nauwkeurige verklaringen over kan afleggen.

De documenten die u ter staving van deze al eerder aangehaalde asielmotieven in het kader van uw vierde asielaanvraag voorlegde zijn niet van die aard dat ze het gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielaanvraag kunnen herstellen. Met betrekking tot de convocatie op uw naam, dient vooreerst te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder kan worden opgemerkt dat in dit document waarin u in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen voor ondervraging verder geen melding wordt gemaakt om wat voor zaak het precies gaat waarin u opgeroepen wordt voor ondervraging noch wat de concrete aanleiding was voor uw oproeping. Bijgevolg blijkt uit deze convocatie niet dat er enig inhoudelijk verband zou bestaan met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Bovendien verklaarde u zelf zich niet eens meer te herinneren of u bij uw vierde asielaanvraag een convocatie op uw naam had voorgelegd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 15). Dergelijke

onwetendheid is weinig overtuigend te noemen. Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de bewijswaarde van deze convocatie. Tenslotte kan er op gewezen worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in de Noord-Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van documenten uit de Noord-Kaukasus op zich al bijzonder relatief. Met betrekking tot het bevel tot openen van een strafrechtelijk onderzoek en het opsporingsbevel, kan worden opgemerkt dat u deze documenten reeds voorlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag en dat ze in de beslissing inzake uw tweede asielaanvraag reeds werden besproken. Bijgevolg kunnen deze documenten niet als nieuwe elementen weerhouden worden. De internationale paspoorten van u en uw echtgenote bevatten louter persoonsgegevens en gegevens aangaande jullie reisweg die hier niet in twijfel worden getrokken, maar brengen verder geen informatie aan die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen.

Verder met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsvrees omwille van het feit dat uw broer M. (...) op 4 november 2014 tijdens een gewapende operatie door de ordediensten gedood werd en beschuldigd werd van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten, kan worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er op gewezen worden dat u na de dood van uw broer in november 2014 nog tot september 2015 gewacht hebt alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Uit uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal is toch duidelijk gebleken dat uw familie u onmiddellijk ingelicht had over zijn dood (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 8). U verklaarde weliswaar dat u op dat moment nog niet over enige bewijsstukken beschikte. U legde uit dat u eerder geen overlijdensakte kon voorleggen, omdat de autoriteiten lange tijd weigerden om het lichaam van uw broer vrij te geven. Toen u daarop gevraagd werd of u sommige andere door u voorgelegde documenten dan niet eerder had kunnen verkrijgen, onder meer de vraag van de advocaat tot vrijgave van zijn lichaam alsook de weigering vanwege de autoriteiten tot vrijgave van zijn lichaam, beweerde u dat deze documenten op zich volgens u niet voldoende waren om opnieuw asiel aan te vragen. U dacht dat uw aanvraag zonder bewijsstukken niet in overweging zou worden genomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 10). Deze uitleg biedt echter geen aanvaardbare uitleg voor het feit dat u nog zolang gewacht hebt om een nieuwe asielaanvraag in te dienen. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die na afwijzing van zijn asielaanvraag over nieuwe elementen beschikt, kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij dan met bekwame spoed een nieuwe asielaanvraag indient. Het feit dat u nog zolang gewacht hebt om een nieuwe asielaanvraag in te dienen vormt dan ook een negatieve indicatie voor de ernst van de door u beweerde vervolgingsvrees.

Verder verklaarde u in het kader van uw huidige asielaanvraag dat uw broer M. (...) vóór uw vertrek uit het land ook al gearresteerd werd op verdenking van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. U stelde dat hij in de periode 2009-2010 verschillende keren gearresteerd werd en dat jullie zelfs één keer op hetzelfde moment gearresteerd werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 7). Toen u gevraagd werd of u deze problemen van uw broer ook vermeld had bij uw vorige asielaanvragen, dacht u dat dit wel het geval was, maar daar was u niet zeker van (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 7). Uit lezing van de gehoorverslagen bij uw vorige asielaanvragen blijkt echter dat u hiervan niet eerder melding gemaakt hebt. De vaststelling dat u dergelijke essentiële elementen met betrekking tot uw asielrelaas niet eerder vermeld hebt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij van bij het begin van de procedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielrelaas zo gedetailleerd en volledig mogelijk aanbrengt.

Bovendien kan worden opgemerkt dat in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag door de documentatie- en researchdienst Cedoca objectieve informatie gezocht werd. Verschillende bronnen vermelden dat er op 4 november 2014 in het dorp Chegem 2 een speciale operatie uitgevoerd werd door de ordediensten. De ordediensten blokkeerden er een vermeende rebel in zijn woning. Er werd gepoogd om met hem te onderhandelen, maar de verdachte opende het vuur waarna hij gedood werd tijdens het er op volgende vuurgevecht. De gedode verdachte zou een zekere B. (...) zijn en woonde zelf in het huis. Nergens in de diverse door Cedoca geraadpleegde bronnen werd echter ook maar enige informatie teruggevonden aangaande de dood van een zekere K. M. (...) tijdens deze operatie van de ordediensten noch aangaande zijn betrokkenheid bij de Kaukasische rebellenbeweging. Aangezien u toch verklaarde dat er naar aanleiding van de inval door de autoriteiten een gerechtelijk onderzoek geopend werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 8, 9) en u ter staving hiervan ook een officieel document voorlegde afkomstig van de onderzoeksafdeling te Nalchik waarin vermeld staat dat tijdens deze operatie twee actieve leden van de terroristische organisatie Imarat Kavkaz gedood werden, namelijk B. T. (...) en K.M. (...), is het uiterst merkwaardig te noemen dat in de geraadpleegde bronnen dan geen informatie aangaande de betrokkenheid van uw

broer werd teruggevonden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

Tenslotte legde u nog enkele onaannemelijk vage verklaringen af. U verklaarde dat uw familie naar aanleiding van de dood van uw broer beroep gedaan heeft op een advocaat. Toen u gevraagd werd of deze advocaat dan meer informatie vernomen heeft in verband met de beschuldigingen tegen uw broer en aangaande het gerechtelijk onderzoek naar zijn activiteiten, kon u hier geen antwoord op geven. U verklaarde zich hierover niet geïnformeerd te hebben. U kon evenmin zeggen of de advocaat nog met deze zaak bezig was. U stelde zich hierover ook niet geïnformeerd te hebben. U ging ervan uit dat de zaak ondertussen gesloten was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 10-11 en gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/01/2016, p. 7). Gezien u zelf toch vervolging vreest omwille van deze beschuldigingen tegen uw broer van betrokkenheid bij terroristische activiteiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 9-10), kan verwacht worden dat u dan getracht zou hebben om hierover meer informatie te verkrijgen. Te meer daar uit uw verklaringen ook gebleken is dat u vanuit België regelmatig contact hebt met uw moeder (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/11/2016, p. 2). Dergelijke vage verklaringen wijzen op een gebrek aan interesse in het verdere verloop van uw vervolgingsproblemen en doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw aangehaalde vervolgingsvrees omwille van uw broer M. (...), kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande argumentatie. Met betrekking tot het door u voorgelegde attest van het overlijden van uw broer M. (...), de overlijdensakte van uw broer M. (...), de aanvraag van uw advocaat in Kabardino-Balkarië gericht aan het Openbaar Ministerie tot vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), de weigering van vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), de toelating tot vrijgave van het lichaam van uw broer M. (...), de beslissing tot opstarten van een gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van een gewapend incident tussen overheidsdiensten en de leden van een illegale bende, kan vooreerst worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Verder kan er nogmaals op gewezen worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in de Noord-Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. De vijf internetartikels betreffende een gewapende operatie van de ordediensten in het dorp Chegem kunnen uw persoonlijke vervolgingsproblemen niet staven, aangezien er nergens melding gemaakt wordt van de betrokkenheid van uw broer M. (...) bij deze feiten, zoals u zelf ook aangaf (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 8).

Tenslotte wat betreft de door u aangehaalde vervolgingsvrees omwille van het feit dat u er door de autoriteiten van verdacht werd een Syriëstrijder te zijn, kan worden opgemerkt dat u er ook niet in geslaagd bent om deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst legde u enkele onaannemelijk vage en incoherente verklaringen af aangaande de problemen van uw moeder met de ordediensten omwille van deze verdenkingen tegen u. U verklaarde in uw tweede gehoor dat uw moeder een maand of anderhalve maand na het eerste bezoek van de ordediensten in maart 2016 opgeroepen werd voor ondervraging op het politiebureau. Toen u vervolgens gevraagd werd of ze daarna dan nog opgeroepen werd voor ondervraging op het politiebureau, stelde u aanvankelijk dat het maar één keer gebeurde. Onmiddellijk daarna beweerde u dan weer dat uw moeder wel meerdere keren opgeroepen werd voor ondervraging. Vervolgens stelde u het eigenlijk niet te weten. U dacht slechts dat ze meestal telefonisch ondervraagd werd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/11/2016, p. 2). Aangezien uit uw verklaringen gebleken is dat u regelmatig contact hebt met uw moeder (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/11/2016, p. 2), kan redelijkerwijs dan verwacht worden dat u hierover toch nauwkeurige en coherente verklaringen kan afleggen.

Verder bleken ook uw verklaringen met betrekking tot de verdenkingen tegen u weinig coherent te zijn. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat er door de ordediensten in de computer van een zekere P.D. (...), die ervan beschuldigd werd een Syriëstrijder te zijn, een foto van jullie samen werd gevonden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 3). Toen u vervolgens gevraagd werd op welke manier de ordediensten dan louter op basis van deze ene foto bij u terecht gekomen zijn, stelde u aanvankelijk slechts dat ze u al kenden. U vermoedde wel dat P. D. (...) verklaringen over u had afgelegd, maar daar was u niet zeker van (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 6). Later in hetzelfde gehoor beweerde u echter dat de politiemannen tijdens de ondervraging van uw moeder duidelijk vermeld hadden dat P. D. (...) uw naam genoemd had en dat hij wel degelijk verklaringen over u had afgelegd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 18). In uw tweede gehoor stelde u dan weer dat u enkel

kon vermoeden dat P. D. (...) over u verklaringen had afgelegd, maar dat u daar niet zeker van was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 17/11/2016, p. 3)

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw vervolgingsvrees omwille van het feit dat u er door de autoriteiten van verdacht werd een Syriëstrijder te zijn, kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande argumentatie. Met betrekking tot de documenten afkomstig van de Regionale Mensenrechtenorganisatie Kabardino-Balkarië, namelijk de brief van de Regionale Mensenrechtenorganisatie Kabardino-Balkarië met bijgevoegde verklaring van uw moeder alsook een brief gericht aan het Openbaar Ministerie, kan worden opgemerkt dat er in het geheel geen melding wordt gemaakt van de foto waarop u samen met P. D. (...) te zien bent. Gezien u verklaarde dat uw moeder deze foto zelf aan de mensenrechtenorganisatie had voorgelegd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 3), is het uiterst merkwaardig te noemen dat er hiervan dan in het geheel geen melding wordt gemaakt in de documenten van de mensenrechtenorganisatie. Bovendien betreffen deze documenten louter kopieën waarvan de bewijswaarde op zich al relatief is. Wat betreft de foto waarop u volgens uw verklaringen te zien bent samen met P. D. (...) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 3), kan worden opgemerkt dat deze foto uw beweerde vervolgingsfeiten niet kan staven, aangezien de authenticiteit en de herkomst ervan op geen enkel manier geverifieerd kunnen worden. In het filmpje op Youtube betreffende de arrestatie van P. D. (...) door de Russische autoriteiten wordt geen melding gemaakt van u, zoals u zelf ook aangaf (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/05/2016, p. 3), zodat hieruit niet afgeleid kan worden dat er enig verband zou bestaan tussen zijn arrestatie en uw beweerde vervolgingsfeiten.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om afbreuk te doen aan bovenstaande argumentatie. De brief van uw advocaat bevat geen informatie die bovenstaande vaststellingen in positieve zin kan wijzigen. Het mensenrechtenrapport van Memorial bevat louter algemene informatie en kan uw beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen niet ondersteunen. Uw Belgisch rijbewijs bevat evenmin enige informatie die uw asielrelaas kan staven. De envelop toont enkel aan dat u in België post ontvangt uit de Russische Federatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat

verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw (deels) steunt op het door haar voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij haar eerdere asielaanvragen. De eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 29 juli 2010 werd door verwerende partij bij beslissing van 9 mei 2011 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 66 908 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 september 2011, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Ook inzake de tweede en derde asielaanvraag van verzoekende partij werd respectievelijk op 3 februari 2012 en 31 januari 2013 door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De beslissing van het Commissariaat-generaal van 3 februari 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 81 772 van 25 mei 2012 bevestigd, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Tegen de beslissing inzake haar derde asielaanvraag van 31 januari 2013 werd eveneens beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, doch stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 101 978 van 29 april 2013 afstand van geding vast. Inzake de vierde asielaanvraag van verzoekende partij van 29 mei 2013, die zij baseerde op dezelfde motieven die zij al aangehaald had bij haar vorige asielaanvragen, nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot niet in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}). Het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van deze arresten.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissingen inzake haar eerdere asielaanvragen (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het

onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij voorgehouden bij haar eerdere asielaanvragen te herstellen.

2.2.5. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift meent dat artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geschonden, wijst de Raad erop dat desbetreffend artikel het volgende bepaalt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren.”* De toelichting bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: *“Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, B.S. 3 september 2010, p. 56347). Overigens blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat verzoekende partij wel degelijk geconfronteerd werd met bepaalde tegenstrijdige verklaringen, doch dat zij hiervoor geen afdoende uitleg kon geven. Bovendien merkt de Raad nog op dat verzoekende partij de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot door het Commissariaat-generaal aangehaalde tegenstrijdigheden in haar verklaringen, maar *in casu* niet kan overtuigen.

2.2.6.1. Verzoekende partij voert verder aan dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zijn om tot de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas te besluiten. Dit geldt des te meer nu het gebeurtenissen betreffen die reeds dateren van meerdere jaren terug. Verzoekende partij meent dat verwerende partij al te makkelijk teruggrijpt naar het argument dat bepaalde gebeurtenissen dermate ingrijpend zijn dat zij in het geheugen gegrift zouden moeten zijn, terwijl dit nochtans niet wetenschappelijk onderbouwd wordt. Verzoekende partij verwijst in dit verband naar informatie waarin gesteld wordt dat traumatische ervaringen de opslag en de raadpleging van het autobiografisch geheugen kunnen verstoren en dat bijvoorbeeld bij personen met depressie (gelinkt aan trauma) of PTSS ernstige wijzigingen in het autobiografisch geheugen werden aangetoond.

2.2.6.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden in haar verklaringen omtrent de vervolgingsproblemen die haar familieleden omwille van haar kenden na haar vertrek uit het land slechts het ongeloofwaardig karakter van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas verder bevestigen, nu reeds in het kader van haar eerdere asielaanvragen meermaals geoordeeld werd door de Commissaris-generaal, hierin bevestigd door de Raad, dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas (zie punt 2.2.4). De bemerking van verzoekende partij dat verwerende partij louter op basis van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden besloten zou hebben tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij, berust dan ook op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De Raad bemerkt voorts dat de tegenstrijdigheden betrekking hebben op essentiële elementen van haar asielrelaas – de problemen die haar familieleden gekend zouden hebben met de ordediensten na haar vertrek omwille van haar – en bovendien betrekking hebben op ingrijpende gebeurtenissen waarvan verwacht kan worden dat ze in het geheugen gegrift zouden zijn, zodat wel degelijk van verzoekende partij verwacht kan worden dat zij dienaangaande achteraf coherente en nauwkeurige verklaringen over kan afleggen. Verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift weliswaar naar algemene informatie over de invloed van traumatische gebeurtenissen op de werking van het geheugen, waarin vermeld wordt dat traumatische ervaringen de opslag en de raadpleging van het autobiografisch geheugen kunnen verstoren en dat bijvoorbeeld bij personen met depressie (gelinkt aan trauma) of PTSS ernstige wijzigingen in het autobiografisch geheugen werden aangetoond, doch dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen enkel medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen inderdaad dermate is aangetast en/of dat zij lijdt aan een van de in de informatie vermelde psychische aandoeningen waardoor zij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen.

2.2.7.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoekende partij na de dood van haar broer in november 2014 nog tot september 2015 gewacht heeft alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen een negatieve indicatie vormt voor de ernst van de door haar beweerde vervolgingsvrees, betoogt verzoekende partij dat dit geenszins een argument mag vormen om haar aanvraag te verwerpen en/of de geloofwaardigheid van haar vrees in vraag te stellen. Verzoekende

partij verwijst in haar verzoekschrift naar artikel 10, § 1 van de procedurerichtlijn waarin wordt bepaald dat de lidstaten ervoor zorgen dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan. Voorts voert verzoekende partij nog aan dat zij vertrouwd was met de Belgische asielpcedure en dat zij zich er dan ook bewust van was dat zij niet zonder meer een nieuwe asielaanvraag kon indienen. Zij heeft dan ook gewacht tot zij over de nieuwe stukken beschikte die haar verklaringen konden staven.

2.2.7.2. De Raad wijst verzoekende partij er evenwel op dat *in casu* de asielaanvraag van verzoekende partij geenszins afgewezen werd of van behandeling werd uitgesloten louter op grond van het feit dat zij haar asielaanvraag niet zo snel mogelijk heeft ingediend. Immers wordt in de bestreden beslissing wat betreft de door verzoekende partij thans aangehaalde vervolgingsvrees omwille van het feit dat haar broer M. op 4 november 2014 tijdens een gewapende operatie door de ordediensten gedood werd en beschuldigd werd van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten niet alleen opgemerkt dat de ernst van de door verzoekende partij beweerde vervolgingsvrees in dit verband ondergraven wordt door de vaststelling dat zij nog tot september 2015 gewacht heeft alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen, doch tevens dat de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande ondergraven wordt door (i) de vaststelling dat zij van de arrestaties van haar broer vóór haar vertrek uit het land nooit eerder melding heeft gemaakt, (ii) het, aangezien verzoekende partij verklaarde dat er naar aanleiding van de inval door de autoriteiten een gerechtelijk onderzoek geopend werd en zij ter staving hiervan ook een officieel document voorlegde afkomstig van de onderzoeksafdeling te Nalchik waarin vermeld staat dat tijdens deze operatie twee actieve leden van de terroristische organisatie Imarat Kavkaz gedood werden, namelijk B. T. en K. M., uiterst merkwaardig te noemen is dat in de geraadpleegde bronnen dan geen informatie aangaande de betrokkenheid van haar broer werd teruggevonden, en (iii) de vastgestelde vaagheid in haar verklaringen omtrent het verdere verloop van het gerechtelijk onderzoek na de dood van haar broer. De Raad onderstreept dat voormelde vaststellingen dienen te worden samen gelezen en dat de commissaris-generaal op grond van het geheel van deze vaststellingen oordeelde dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsvrees omwille van de beschuldigingen tegen haar broer van betrokkenheid bij terroristische activiteiten.

Verder treedt de Raad verwerende partij bij dat de uitleg van verzoekende partij waarom zij pas zo laat een asielaanvraag heeft ingediend geenszins kan overtuigen. Zoals reeds bemerkt in de bestreden beslissing, gaf verzoekende partij weliswaar aan dat zij op het moment dat zij ingelicht werd over de dood van haar broer nog niet over bewijsstukken beschikte en dat zij eerder geen overlijdensakte kon voorleggen omdat de autoriteiten lange tijd weigerden om het lichaam van haar broer vrij te geven, doch kan niet ingezien worden waarom zij dan niet getracht heeft andere door haar voorgelegde documenten eerder te verkrijgen, onder meer de vraag van de advocaat tot vrijgave van het lichaam van haar broer alsook de weigering vanwege de autoriteiten tot vrijgave van zijn lichaam. Verzoekende partij gaf in dit verband aan dat zij meende dat deze documenten op zich niet voldoende waren om opnieuw asiel aan te vagen en dat zij dacht dat haar aanvraag zonder bewijsstukken niet in overweging genomen zou worden (administratief dossier, stuk 4B, gehoorverslag CGVS d.d. 09/05/2016, p. 10). Deze veronderstellingen van verzoekende partij volstaan geenszins om te verklaren waarom zij niet reeds eerder asiel heeft aangevraagd met de bewijsstukken waarvan zij reeds in het bezit kon zijn. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die na afwijzing van zijn asielaanvraag over nieuwe elementen beschikt, kan immers wel degelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij dan met bekwame spoed een nieuwe asielaanvraag indient. De vaststelling dat verzoekende partij nog zolang gewacht heeft om een nieuwe asielaanvraag in te dienen vormt dan ook wel degelijk een negatieve indicatie voor de ernst van de door verzoekende partij beweerde vervolgingsvrees omwille van de beschuldigingen tegen haar broer van betrokkenheid bij terroristische activiteiten.

2.2.8.1. Aangaande de opmerking in de bestreden beslissing dat verzoekende partij van het feit dat haar broer M. vóór haar vertrek uit het land ook al gearresteerd werd op verdenking van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten nooit eerder melding gemaakt heeft, betoogt verzoekende partij dat zij dit wel degelijk vermeld heeft en stelt zij daarnaast dat hoe dan ook het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren.

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij nalaat aan te duiden waar zij dan tijdens haar vorige asielaanvragen vermeld zou hebben dat haar broer M. vóór haar vertrek uit het land ook al verschillende keren gearresteerd werd op verdenking van betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. Verzoekende partij toont dan ook op generlei wijze aan dat zij dit element reeds eerder vermeld heeft, zoals zij beweert. De Raad is van oordeel dat de vaststelling dat verzoekende partij dergelijk essentieel element met betrekking tot haar asielrelaas niet eerder vermeld heeft, wel degelijk de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent de problemen van haar broer verder ondergraaft.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij stelt dat verwerende partij de authenticiteit van de door haar voorgelegde documenten ter staving van haar reeds bij haar eerdere asielaanvragen aangehaalde vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten omwille van de valse beschuldigingen tegen haar van wapenbezit en ter staving van haar vervolgingsvrees omwille van haar broer M. zonder meer in twijfel trekt, zonder dat deze de documenten op een correcte manier op hun authenticiteit heeft gecontroleerd, nu nergens uit blijkt dat deze werden voorgelegd aan specialisten of aan de Belgische ambassade, stelt de Raad vast dat verzoekende partij in desbetreffend betoog er ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. In verband met de neergelegde convocatie op haar naam, ter staving van haar reeds bij haar eerdere asielaanvragen aangehaalde vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten omwille van de valse beschuldigingen tegen haar van wapenbezit, oordeelde verwerende partij vooreerst op goede gronden dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Tevens merkt verwerende partij terecht op dat de bewijswaarde ervan verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat in het document waarin verzoekende partij in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen voor ondervraging geen melding wordt gemaakt om wat voor zaak het precies gaat waarin zij wordt opgeroepen voor ondervraging noch wat de concrete aanleiding was voor haar oproeping, waardoor uit deze convocatie niet blijkt dat er enig inhoudelijk verband zou bestaan met de door haar beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Ook de vaststelling dat verzoekende partij zich niet eens meer bleek te herinneren of zij bij haar vierde asielaanvraag een convocatie op haar naam had voorgelegd doet verder afbreuk aan de bewijswaarde van deze convocatie, nu dergelijke onwetendheid weinig overtuigend te noemen is. Bovendien wijst de commissaris-generaal er nog op dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er in de Noord-Kaukasus een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook relatief is. Ook in verband met de door verzoekende partij aangebrachte documenten ter staving van haar vervolgingsvrees omwille van haar broer M. – het attest van het overlijden van haar broer M., de overlijdensakte van haar broer M., de aanvraag van haar advocaat in Kabardino-Balkarië gericht aan het Openbaar Ministerie tot vrijgave van het lichaam van haar broer M., de weigering van vrijgave van het lichaam van haar broer M., de toelating tot vrijgave van het lichaam van haar broer M. en de beslissing tot opstarten van een gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van een gewapend incident tussen overheidsdiensten en de leden van een illegale bende – oordeelt verwerende partij op goede gronden dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Ook wat deze documenten betreft wijst verwerende partij op de hoge graad van corruptie in de Noord-Kaukasus en het feit dat er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook relatief is. Aangaande de vijf internetartikels betreffende een gewapende operatie van de ordediensten in het dorp Chegem die door verzoekende partij werden aangebracht, wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat deze de persoonlijke vervolgingsproblemen van verzoekende partij niet kunnen staven, aangezien er nergens melding gemaakt wordt van de betrokkenheid van haar broer M. bij deze feiten, zoals verzoekende partij ook zelf aangaf tijdens haar gehoor.

2.2.10.1. Ten slotte wijst verzoekende partij er nog op dat zij door de autoriteiten ervan verdacht wordt een Syriëstrijder te zijn. Verzoekende partij wijst erop dat recent onder leiding van de gerechtelijke politie van Mons diverse huiszoekingen werden uitgevoerd ingevolge de verklaring van P. D.. Verzoekende partij verwacht dan ook dat zij eerstdaags zal worden uitgenodigd voor verhoor in het kader van dit gerechtelijk onderzoek. Andere kennissen die in België verblijven werden ondertussen verhoord.

2.2.10.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd wordt waarom verzoekende partij geenszins de door haar aangehaalde vervolgingsvrees omwille van het feit dat zij door de autoriteiten ervan verdacht wordt een Syriëstrijder te zijn aannemelijk heeft gemaakt. Het louter herhalen van dit asielmotief is geenszins van aard om de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met

concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij in gebreke blijft. Dat in Mons diverse huiszoekingen werden uitgevoerd ingevolge de verklaring van P. D., dat andere kennissen van P. D. die in België verblijven ondertussen verhoord werden en dat ook verzoekende partij zal worden uitgenodigd voor verhoor in het kader van het gerechtelijk onderzoek, betreffen voorts blote beweringen die verzoekende partij op geen enkele wijze staft.

2.2.11. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielaanvraag in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.12. Uit hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de nieuwe gegevens die verzoekende partij heeft aangebracht niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van haar relaas te herstellen. Derhalve kan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie, en meer in het bijzonder in de republiek Kabardino-Balkarië waarvan zij afkomstig is, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 9 mei 2016 en 17 november 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT